

6-6

Misionara

cerul transpiră
norii se-ndeasă
peisaj zidit
sub mâna lui Dumnezeu
întindem cenușa
îi va fi sete îmi zic sigur
îi va fi gândesc
acoperind pământul
cu palma zorilor
petale desprinse
din umbre
îmi bat în fereastră
femeia asta n-a murit
femeia asta
iese
în fiecare seară
își țese aripi
încearcă să zugrăvească cerul
în ascuns cu
degetele mele
amestecă nisipul
zarurile își ciocnesc metalic
trupurile sparte-o simfonie a oglinzilor stricate-
!!!șase-șase
iar am câștigat Doamne
singurătate prea lesne
te iert și mă găsești
îi va fi sete îmi zic și
îi va fi noapte
o noapte oarbă
cu mâini legate
.....
într-o muțenie strânsă
geamătul prumcului
lăsat să-mbătrânească
prin umbra nucului legat